

Prima instanță - (Judecătoria Telenești) L. Iarmaliuc
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, Ala Cobăneanu
judecători Luiza Gafton, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mereuță Dora,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mereuță Dora
împotriva Primăriei satului Budăi, intervenienți accesorii Consiliul satului Budăi și
Doroftei Victor, cu privire la obligarea de a modifica actul administrativ și înlăturarea
obstacolelor în folosirea bunului imobil,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Mereuță Dora și menținută hotărârea Judecătoriai Telenești
din 15 noiembrie 2016,

c o n s t a ț ă:

La 27 mai 2016 Mereuță Dora a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei Budăi, intervenient accesoriu Doroftei Victor, solicitând
repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată; obligarea Primăriei s. Budăi
de a forma o comisie funciară, cu ieșirea la fața locului pentru stabilirea modalității
corecte de folosire a terenului de pământ cu vecinul său Doroftei Victor, în vederea
folosirii corectă a casei sale de locuit; obligarea Primăriei s. Budăi de a modifica
decizia nr. 03 din 21 aprilie 1993 cu privire la atribuirea terenurilor de pământ pentru
construcția caselor individuale de locuit; modificarea deciziei de alocare a terenului
lui Doroftei Victor și obligarea lui Doroftei Victor de a înlătura obstacolele la
folosirea bunului imobil.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de
reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Din anul 1988 Mereuță Dora locuiește în s. Budăi. Anterior locuia într-o casă
veche, cu hotare determinate în raport cu vecinul Doroftei Victor. În rezultatul
inundațiilor casa s-a deteriorat, fiind nevoită să se adreseze Primăriei s. Budăi pentru
autorizarea construirii unei noi case pe același teren, dar pe partea mai înaltă a
terenului, pentru evitarea inundațiilor.

Astfel, prin dispoziția nr. 02 din 03 martie 1994, Primăria s. Budăi a alocat
reclamantei teren pentru construirea casei.

Prin decizia nr. 03 din 21 aprilie 1993 i s-a repartizat în proprietate privată
terenul cu nr. cadastral 891710577, cu suprafața de 0,085 ha.

Mereuță Dora susține că de când a început să construiască casa de locuit, au
apărut conflicte cu vecinul Doroftei Victor, care deține în proprietate terenul din
spatele casei, cu o suprafață mai mare.

Indică reclamanta că anterior între ei a mai fost inițiată o cauză în instanța de judecată cu privire la înlăturarea obstacolelor, care a fost finalizată, însă, la moment nu au fost înlăturate toate obstacolele.

Astfel, invocă Mereuță Dora că gardul din plasă construit de către Dorofeti Victor, ce desparte gospodăriile lor, este amplasat în fața ușii sale, ea fiind în imposibilitate de a se folosi de intrarea de la casă.

Menționează că situația dată este consecința faptului că Primăria nu a cercetat cazul la momentul când a primit autorizarea de construire a casei de locuit. Din aceste motive s-a adresat cu cerere prealabilă către Primăria s. Budăi pentru a modifica decizia nr. 3 din 21 aprilie 1993, luându-se în considerare locul amplasării ei, cu oferirea unei porțiuni de teren de la Dorofeti Victor, pentru a avea posibilitatea reală de a se folosi de casă cu intrare liberă, însă, prin scrisoarea nr. 02-1/14-16 din 24 aprilie 2016 Primăria a respins cererea.

Reclamanta specifică că intervenientul accesoriu Doroftei Victor deține un teren cu o suprafață foarte mare, ce-i permite de a-i oferi o parte din el, în schimbul unei alte porțiuni din terenul ce îl deține reclamanta.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza art. 21, 23 și 26 din Constituție, art. 23, 24 și 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și art. 377-381 din Codul civil.

Prin încheierea Judecătorei Telenești din 07 iunie 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Consiliul s. Budăi.

Prin hotărârea Judecătorei Telenești din 15 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Mereuță Dora împotriva Primăriei satului Budăi, intervenienți accesorii Consiliul s. Budăi și Doroftei Victor, s-a respins ca fiind tardivă.

În susținerea soluției, instanța de fond a conchis că Mereuță Dora a omis termenul de prescripție de înaintare a acțiunii în instanța de judecată, ori, răspunsul la cererea prealabilă din 09 martie 2016 a fost recepționat de către reclamantă la 24 martie 2016.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 noiembrie 2016 Mereuță Dora a depus apel, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de Mereuță Dora și s-a menținut hotărârea Judecătorei Telenești din 15 noiembrie 2016.

La 26 februarie 2018, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 158), Mereuță Dora a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului Mereuță Dora a exprimat dezacordul cu decizia contestată, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată inferioare.

Totodată, Mereuță Dora consideră că instanțele de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea în fond a cauzei.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei recurrate a fost expediată în adresa participanților la proces la 25 ianuarie 2018. Iar, potrivit avizului de recepție anexat la dosar (f.d. 150), Mereuță Dora a primit decizia integrală la 31 ianuarie 2018.

În aceste circumstanțe, conform art. 434 Codul de procedură civilă, recursul înaintat la 27 februarie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință

de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat Mereuță Dora nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mereuță Dora.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari